

»Det er en god ting, at alle de symbolske elementer er forsvundet, og at det, der virkelig betyder noget, kernen, er bevaret.«

Altså er det dokument, vi står over for, fuldstændig det samme, og derfor er det da også besynderligt, at man så kategorisk nægter befolkningen at få en folkeafstemning. Men sagen er selvfølgelig, at man har haft det her på bedding længe. Det er ikke en stor, revolutionerende opdagelse, man pludselig er kommet frem til, det er noget, der har været planlagt længe.

Der er nærmest tale om, at der kan udledes en opskrift på, hvordan man laver et regulært vælgerbedrag: 1) Man overbeviser vennerne i EU om, at der skal ændres et par kommaer i traktaten, så man kan påstå, at der rent juridisk er tale om en ny traktat; 2) man lægger de suverænitetsafgivelser, som er nødvendige, ind under de områder, hvor vi har nogle forbehold; 3) man nægter kategorisk at afholde nogen som helst debat om EU og traktaten under en valgkamp; 4) man gennemfører traktaten, uden at befolkningen bliver hørt, og 5) man sætter forbeholdene til afstemning, så de suverænitetsafgivende elementer kan blive implementeret. Værsgo, det er den klokkeklare opskrift på, hvordan man anno 2007 omgår grundloven og omgår vælgerne – værsgo! Det er meget smart, men jeg synes, det er lige lovlig smart.

Der er ingen tvivl om, at det, vi står over for i dag, er den største ændring af EU-samarbejdet i utrolig mange år, muligvis lige siden Romtraktatens tilblivelse i 1957. Aldrig nogen sinde har der været så mange områder, hvor vi nu kan risikere at blive stemt ned, fordi vi får flertalsafgørelser. På helt centrale områder, som kommer til at handle om nære spørgsmål som den danske velfærd, dansk retsplejelovgivning, dansk strafferet og andre ting, vil Danmark fremover, hvis der kommer til at stå det, som jasigerne gerne vil have, kunne stemmes ned af andre lande.

Som et kuriosum kan det i øvrigt bemærkes, at jeg forstår, at flertalsafgørelserne allerede har implementeret sig i det socialdemokratiske gruppeværrelse. Jeg har i hvert fald kunnet konstatere, at der her er et mindretal, som ikke ønsker at undgå vælgerens opmærksomhed, og det mindretal opfører sig noget mere uregerligt, end man tør i EU. Det er der trods alt grund til at glæde sig over, og jeg håber på, at det mindretal, også når vi på et tidspunkt kommer til afstemning, vil stå fast på sin holdning, for selvfølgelig skal danskerne høres i denne sag.

Kl. 16:10

Et andet helt vitalt område i den nye traktat, som i den grad vil ændre hele den måde, vi samarbejder på i EU, er charteret om de grundlæggende rettigheder. Jo, siger jasigerne, men det betyder ikke så meget, for der står i en eller anden artikel, at Rådet ikke kan tage flere lovgivningsinitiativer, og at der ikke kan træffes flere afgørelser på baggrund af charteret. Det er sikkert også meget rigtigt, at det står i traktaten, men problemet er bare, at der ikke er nogen, der ved, hvordan det vil blive fortolket i fremtiden af EF-Domstolen.

Grundlæggende set er charteret en åben invitation til, at EU og især EF-Domstolen – der i øvrigt fremover med sin udvidede kompetence skal hedde EU-Domstolen – vil kunne regulere spørgsmål lige fra kvinders ret til barselorlov over ytringsfrihed og ret til undervisning til arbejdstagerrettigheder, sociale rettigheder osv. Aldrig nogen sinde har EU's institutioner haft så vide beføjelser til at bestemme, hvordan retstilstanden skal være her i Danmark, og hvis man mener, at det er en forbedring af demokratiet, må man jo faktisk være af den oprigtige overbevisning, at Danmark og danskerne er bedst tjent med at lade andre landes politikere afgøre, hvordan retstilstanden skal være her i landet.

Den opfattelse deler vi ganske enkelt ikke i Dansk Folkeparti, og også derfor er vi modstandere af, at EU nu skal have sin egen anklagemyndighed. Myndigheden til at udtage stævning eller rejse tiltale mod en person er noget, der i den grad knytter sig til det enkelte lands suverænitet, og naturligvis skal EU ikke have den beføjelse. Der skal ikke ske udvidelser på det område.

Noget andet, hvor man virkelig kan tale om, at der er taget raffinerede midler i brug, er det lange katalog over områder, hvor EU nu får nye hjemmelsbestemmelser. Det handler om miljø og energi, og det handler om klima, social ansvarlighed og RIA-området. Man siger, at selv om der opfindes nye hjemmelsbestemmelser, selv om der opfindes nye artikler og nye traktatgrundlag i den nye traktat, jamen så er der sandelig ikke tale om noget som helst nyt, for det har man jo allerede fiflet igennem via gummiparagraffen gennem de sidste mange år.

Spørgsmålet er ærlig talt, om der ikke er tale om suverænitetsafgivelse, når man udvider det område, som artikel 308 – altså gummiparagraffen – kan bruges på. Hvis der ikke er det, må der i hvert fald være tale om det, når man indfører et